

60-års jubilar.

Written by superbruger

Tuesday, 12 January 2010

Min gamle ven og lærermester – HC Hansen 0111, Vejen – kunne d. 1. jan. skrive 60-års jubilar i brevduesporten og som medlem af DdB på sit visitkort. Han er én af de store koryfæer i dansk brevduesport, men beskedenhed har alle dage holdt ham fra at reklamere for sig selv.

Jeg husker fra gamle dage, hvilken ildhu og inspiration han kunne bringe ind i et lokale eller blot ved besøg i et dueslag. Med brillerne op i panden og med fokus på stort set alt omkring brevduen, så var det en smal sag for ham at få tilhørerne til at forstå, hvordan man holder, vurderer og bedømmer en due, man kunne simpelt hen ikke lade være med at lade sig rive med. Han har altid talt meget positivt om brevduerne og sporten i sin helhed. Den har været en uundværlig del af ham.

Jeg husker, som var det i dag, en episode, der ligger nok mindst 40 år tilbage: Som dreng havde jeg fået et nært forhold til Poul Jørgensen, Hillerød. Han var dengang næstformand i DdB og formand for Landsdommerklubben. Ved et repræsentantskabsmøde, hvor jeg var sammen med HC, løb vi ind i Poul Jørgensen, og vi fik en længere snak. Senere på dagen mødte jeg igen Poul Jørgensen, og han trak mig lidt til side og sagde: Ham HC Hansen, tror du ikke han kunne lokkes ind i Landsdommerklubben. Hans udstråling, entusiasme og viden ville være særdeles gavnlige for dommerarbejdet. – Jeg ved godt, at når han læser dette, så vil han krympe af beskedenhed, men det er blot så dækkende for hans virke og måde at være på, - helt op til i dag, hvor han stadig besidder disse kvaliteter om end, der naturligt er mindre blus på kedlerne. Han flyver dog stadig rigtig godt med sine duer, og det er blevet til mange sektionsvindere, es.duer og mesterskaber. De unge i den meget store forening i Vejen skal stadig stå tidligt op, hvis de skal have ”kål” på HC om sommeren. Mit samarbejde med HC – såvel privat som brevduefagligt – har været en stor og lang oase. Vi har haft utallige debatter om selv de mindste detaljer omkring duen. Hans hukommelse udi brevdueviden har i tidens løb været som en omvandrende ”harddisk”. Hvis ikke jeg lige på stedet helt præcist kunne huske en dues forældre, så kunne han, også selv om det var én af mine duer. Vi har ofte siddet på hans græsplæne om foråret, og bare i løbet af kort tid har han været inde for at hente de bedste af sine unger, så vi sammen lige kunne sidde og håndtere og debattere dem. Sikke stunder, - de har været hyggelige, og vi har også gensidigt lært en masse af det. Nu skal jeg på lørdag konkurrere mod ham på udstillingen i Aabenraa. Naturligvis er vore duer stærkt i familie med hinanden, og vi gør nok noget nær de samme ting for at forberede dem. Det bliver sjovt. Jeg bringer lige et par billeder, som ikke bare viser HC, men også udstråler hans fokus på selve duen.

HC med en af sine topflyver af Flor Engels afstamning. Læg mærke til hans måde at gøre duen rolig på. Understøt dens bryst og læg benene op under halen. Se hans søgen efter detaljer i duens vinge, som håndteres på en måde, så man tydeligt kan se vælvingerne i vingen, som i høj grad starter ud fra en stærk muskulatur i indervingen. Her kunne mange belgier lærer meget af HC. De trækker som regel vingen helt ud, så det mere ligner starten på en harmonikakoncert.

Det må være solen, der får HC til at vringe ansigt, for duen er jo vild flot og i orden. Læg igen mærke til hans suveræne teknik for at holde duen i ro.

Efter denne lille historie om en jubilær forstår I sikkert, at det er vigtigt at arbejde og holde øje med sine duer lige fra redeskålderen. Lær ungerne at ligge roligt i hånden og ret opmærksomheden mod selv den mindste detalje. Det er fint at have en sportskammerat at sparre med. Selvfølgelig er det kurvens sortering, som tæller mest, - det må stå klart også her i en udstillingstid, men man må oparbejde en række krav til duens anatomi og psyke, og det gøres ved flittig kontakt med duerne og en holdning til alle de detaljer, som man efterhånden lærer at observere. – Detaljens univers vil jeg komme ind på senere.

I weekenden drager vi som sagt til Aabenraa for at se duerne fra sektion 32 og 41. Om søndagen er der også en auktion over meget spændende duer. Sidste år måtte jeg desværre returnere 10 unger fra Koopman. De var alt for unge og slet ikke i en rimelig stand til at bortauktionere på Brevduefestivalen i Kolding. Jeg har den opfattelse, at en arrangør og ikke mindst en auktionarius skal stå fast på, at man ikke skal forsøge at sælge total ufærdige unger til ofte sagesløse købere. Nu er der så igen 10 stk. originale Koopman-duer klar til auktionen i Aabenraa. De er kommet til landet, og denne gang er de for det første meget ældre, mere færdige, og deres stamtavler ligger meget tættere på topavlsduerne hos Koopman. Det ser ud som om, han vil revanchere sig for sidste års ”uheld” - Fra Rainer Püttmanns internationale top-avlsslæg i Tyskland er der nogle, efter sigende, flotte unger fra dette avlsslægs samling af duer fra Flor Vervoort direkte på ”Fieneke 5000” og fra Flor Engels direkte på ”231” og ”584”. Jeg glæder mig meget til at se disse duer og få en god snak med brevuekammerater.

HJ.

Close Window

